

faa en ilde Lugt i de Næser, der er over de Munde, der nu bliver smurt af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) mente, at jeg havde bebrejdet ham den Politik, han havde ført i 1918. Han mente, det var et godt Arbejde, han den Gang havde gjort. Jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem hans Politik den Gang, jeg har karakteriseret den. Jeg har skildret, hvad der var Resultatet af den. Jeg ydede ogsaa min Bistand til den den Gang, uden at jeg for øvrigt, hvad det ærede Medlem ved, animerede ham til at sætte Prisen ned for Smør eller animerede ham til at sætte Prisen ned for Flæsk. Jeg sagde den Gang til det ærede Medlem i Udvalget, at det, da man senere skulde gaa op, ikke vilde være saa let nu at føre disse Priser yderligere ned. Men hele Foranstaltningen var af en saadan Art, at jeg selvfølgelig ikke vilde modsætte mig den, men gerne vilde medvirke til, at den kom ud i Livet. Men naar man har medvirket til en saadan Politik den Gang, maa man ikke løbe fra den med en saadan Hast, som det ærede Medlem nu gør.

Det, jeg har bebrejdet ham, er, at han, medens han i Forsommeren 1918 ikke vilde blive staaende ved en Pris af 1,65 Kr., men vilde ned til 1,25 Kr., nu ikke kan nøjes med denne Stigning til 2 Kr., men vil bryde hele Systemet i Stykker for en ganske ringe finansiell Vindings Skyld, hvad jeg har paavist overfor det ærede Medlem. Hvis det ærede Medlem kunde paavise, at der ved den af ham foreslaaede Fremgangsmaade virkelig kunde vindes store Beløb ind for Staten, uden at de ringere stillede Dele af Befolkningen kom til at lide noget, nu vel, saa gik man selvfølgelig gerne til den Fremgangsmaade. Men det kan man ikke, fordi det er den store Del af Befolkningen, der er ringe stillet. Saaledes so i det moderne Samfund socialt er konstrueret her og i andre Lande, er det den store Del, der er ringest stillet. Og saa snart man vil foretage en Foranstaltning til Bedste for den, bliver det finansielt dyrt. Hvis man tager en lille Del med ud over den store Del for at gøre en social Foranstaltning lige og ensartet, er det, den kommer til at koste mere, kun en Bagatel, hvad jeg har bevist tidligere, og det har det ærede Medlem ikke forsøgt at røre ved.

Det ærede Medlem siger, at for Brændselslovens Vedkommende er der indført Indtægtsgrænser. Ja, det har det ærede Medlem og hans Parti virket for. Det ærede Medlem ved, at det her i Rigsdagen med Hensyn til disse Foranstaltninger, som nødvendigvis maa gennemføres, er saaledes, at Mindretalspartierne i dette Ting har en Magt, som ikke er tiltænkt dem efter Forfatningen, og som de ikke vilde kunne faa overfor Foranstaltninger, som det ikke er nødvendigt at gennemføre med det samme. Følgelig gaar man med til saadanne Krav, som stilles for overhovedet at faa et Lovforslag gennemført. Men at jeg den Gang har været med til en Indtægtsgrænse, vil ikke sige det samme, som at jeg med Glæde gaar med til at indføre en Indtægtsgrænse ogsaa for Flæskestens Vedkommende. Og jeg spørger det ærede Medlem: vil han virkelig mene, at det er en heldig Foranstaltning, og at den vil skabe social Ro og Tilfredshed, at man siger til alle Borgere, som har 4 000 Kr.s Indtægt: I skal faa Flæskesten til 2 Kr., og til alle dem, som har 4 100 Kr.: I maa betale 4 Kr. 50 Øre? Der er ingen Mening i den Streg, og derfor er det, jeg til det sidste fraraader den.

Det ærede Medlem kom ind paa finansielle Betragtninger om Virkningerne af det Forslag, han den Gang havde stillet, og sagde, at hvis man ikke havde anvendt Lovens § 4 i saa høj Grad, saa var Loven blevet mindre dyr. Jeg gør opmærksom paa, at jeg den Gang, da vi forhandlede om denne Lov, sagde, at Overgangen til det, som det ærede Medlem foreslog, kunde man netop tiltræde, fordi der var en § 4, som kunde benyttes. Hvis § 4 ikke havde været, vilde Kommunerne ikke have været i Stand til at hjælpe den ringest stillede Del af Befolkningen tilstrækkeligt efter den Plan, som det ærede Medlem fremsatte. Derfor var en nødvendig Følge af denne Plan netop Anvendelsen af § 4, og derfor var den ogsaa taget med i Betragtningen over, hvad Loven vilde koste, og Loven har ikke kostet mere, end man i saa Henseende har beregnet. Det, som Loven har kostet mere, det er de 17 eller 16 Mill. Kr., som det ærede Medlem og de Konservative arbejdede for. Disse Millioner hviler nu som en Tynge paa det nuværende Budget, og derfor siger jeg til de